

Nørhave: Jeg kan i al Almindelighed give min Tilslutning til Lovforslaget og ligeledes til Ønsket om at faa det fremmet hurtigst muligt, men der er dog enkelte Bestemmelser, jeg kunde ønske at faa ændret. Der er saaledes Bestemmelsen i § 12, hvorefter det er overladt til Justitsministeren efter indhentede Udtalelser fra Amtsraad, Byraad og Sundhedsstyrelsen at bestemme det mindste Beløb, som Jordemoderen skal have for at praktisere ved Fødselshjælp og lignende. Jeg synes, det er ret uheldigt, at Taksterne ikke fastsættes i Loven; det har de været tidligere, det er altsaa ikke noget nyt.

I Lovforslagets § 16 anføres der en Del Lovbestemmelser, som ophæves, naar Loven træder i Kraft. Der nævnes deriblandt de 3 Love: Lov om Jordemødrenes Lønning af 8. Marts 1856, Lov om Jordemødres Lønning og Forhold af 15. Maj 1875 og Lov om Jordemødrenes Lønning m. m. af 1. April 1893, og der staar i alt Fald i enkelte af dem bestemte Takster for, hvor meget Jordemødrene skal have i hvert enkelt Tilfælde. Jeg synes, det vil være heldigt ogsaa for Jordemødrene, at Loven bestemmer, hvor meget de kan faa for hver Forretning. Derfor vil jeg henstille baade til Justitsministeren og til Tinget, hvis der ikke bliver nedsat Udvalg, om der ikke ved anden Behandling kunde blive indført Bestemmelser herom i Lovforslaget. Det er, mener jeg, uheldigt, at man ved Loven saaledes overlader til Justitsministeriet at bestemme, hvor meget der skal betales, i Stedet for at fastsætte en Mindstebetaling i selve Loven. De hidtil gældende Love, i hvilke der har været fastsat Mindstebetaling, har sikkert ikke bragt Jordemødrene Tab, idet de vist i de allerfleste Tilfælde har faaet langt mere end Mindstebetalingen.

Jeg er ikke fuldt ud enig med de Herrer, som har udtalt sig om det ønskelige i, at Jordlod ikke maa tillægges Jordemødre, der ansættes eller forflyttes efter denne Lovs Ikrafttræden. Det kan rigtig nok være mindre heldigt, at den Jordemoder, der er gift med en Haandværker, har en Jordlod; men naar hun er gift med en virkelig Landmand, finder jeg det uheldigt, at der ikke er noget Landbrug, han kan beskæftige sig med. Nu hører jeg nok, at det skulde være saa farligt at have med Landbrug at gøre. Men man maa jo huske paa, at Jordemødrene kommer i mange Hjem, hvor de maa tage Haand i Hanke med adskilligt, og naar de kommer ind i fattige, smaa og smudsige Hjem, kan

der ogsaa være Fare paa Færde. Jeg mener som den ærede sidste Taler, at det er Renligheden, det kommer an paa, og at enhver Jordemoder maa passe paa at iagttage den største Renlighed i sin Gerning. Jeg synes egentlig ikke, at det at have med et lille Landbrug eller Havebrug at bestille er mere farligt end den Gerning, hun varetager, hvor sikkert under mange Forhold den største Agtpaaagivenhed og Renlighed fra hendes Side er nødvendig. Derfor kunde jeg ønske, at den Bestemmelse udgik af § 8, at Jordlod ikke fremtidig maa være forenet med Jordemoderbestillingen. Jeg tror ikke, det vilde være til saa stor Skade; i mange Tilfælde vil det sikkert være til Gavn.

I § 16, sidste Stykke, staar der, at Instruks af 25. November 1896 vil være at ophæve og erstatte af den i § 3 omhandlede Instruks. Men § 3 nævner ikke et Ord om nogen Instruks, saa jeg antager, her foreligger en Fejl. Paragraffen gaar bl. a. ud paa, at de fornødne Udgifter ved Anskaffelse af Protokoller, Skemaer, Papir og Porto udredes af Statskassen. Om der skal gives en Instruks herom, ved jeg ikke; men naar der i § 16 henvises til en i § 3 nævnt Instruks, burde dette fremgaa tydeligt af Bestemmelsen.

Jeg skal ikke foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg, idet jeg haaber, at der maa blive taget Hensyn til mine Bemærkninger mellen første og anden Behandling, eller i alt Fald, at der bliver givet tilstrækkelig Tid til, at der kan stilles Ændringsforslag, om dette ønskes. I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget.

Justitsministeren (Zahle): I al Almindelighed har dette Lovforslag jo faaet en særdeles venlig Behandling, og jeg haaber ikke, at den Mistelten, der gror paa Ærø, skal virke dræbende paa det Haab om endelig at faa deres Vilkaar noget forbedrede, som nu synes saa straalende for Jordemødrene. Jeg tror heller ikke, at det er det ærede Medlems (Sporon-Fiedler) Mening at ville lægge nogen som helst Hindring i Vejen for, at dette Lovforslag bliver gennemført, og det vil jo være muligt for ham, inden Lovforslaget om nogle Dage kommer til anden Behandling, at stille Ændringsforslag paa de Punkter, det ærede Medlem omtalte. Der er et Punkt, hvor det ærede Medlem har Uret, det er, naar han mener, at Loven vil medføre stor Merudgift for Amtskommunerne. Jeg skal desangaaende henviser til de særdeles indsigtsfulde Bemærkninger,